

Bel R
B. 345

~~45~~ 3. 22
R. 711

పాఠశకు. మారవరిత్రము.

వ.. ఆశ్వుదయం పరం పరాంభి వృద్ధి గంనాయెనన్దంబుం
నినకథంకల్పవల్లిహంమ తల్లికకు గూల వంబుంబును వే
పురంబెట్టుదనిన

గీ. ఆనటము

రమన

గాపురంబుండునారంజూరంగడంవచ్చు
కొట సురరా కకూంతుకై గూర్చి యుట్టు
బూరియున్నట్లులుగా వచ్చుపరిశి మేటయు.

గీ. ఆత్మయొన్నతి నేంబయు నగవమంది
మలకమలాదయస్తాన మనంగవలసి
కువలయప్రియమేంతువైకామరుమిజాతి
యలరు నప్పురిపరిశి గుగద్దెబ్బి భంసి.

గీ. మహితసన్తార్గ వర్తనమాంబులుగ
బూలును నినరాజి గూర్చి కలగల లెట్టెన
తరులువరంజెయి పేషన దనరివేట్ల
గాటకొగ్గులు రాక కాసర్చి వినయు.

గీ. దామాడ్చి దాన : పేమమంబులు

తరగి మంతలు తాదరంబు రంగ

ను పరిజ్ఞానస్తాపితాశ్చిలరత్నాలు,

లలంతి తారములు గలసి బేరయ,

ప్రమదకేళిలోల బాలామలపరములు,

చంద్రబింబంబుతా సర సవంత.

కనకరత్నవిస్తానిశునకత్తకలలు

మివర విమానసంఘముల గెలువ

మారువకొక్కి కమణి మయశారాముల

బవబ మనోహరనిత్ర సంపదల మహిమ,

దిన

నంతయు విస్తరిల్లు

సురపురం బ నవాస్త్రీ నాపురవారంబు,

మ. అమృతల కంటెదచ్చుంధరామంబున వల్లభులెక్కుతుండు త
త్సముల తలవలన నామనిదా నులైతనరాయతారు ని
త్రమునె ననిండు నానముల ముఖ్యములంబు తత్త్వక్రియాదిసం
భ్రమమునఁ దేలి వారు వడి బ్రహ్మ సేయఁ గలెంపుఁబ్రహ్మండున్

క. తార వెల్లు సురత్సంబులు

జై వెల్లు సుకాశ సంబులై ఆ గంగ బెరక

శ్రీ వెల్లుఁ బద్మిణులు పూ

శ్రీ లనుతిం పయవశమె కేను నశే నకు.

శ్రీ. నిరుతల తత్కలఁ ప్రాంత గిరి జేరి మామైవె

గ్రామ్యులఁ దేనిన మేల్కొండలూరగ.

హంతుఁడా తగ ముహూర్తి నగఁ బాడు నీనుచో

మనబ గజాక్షత్రములమైఁ బరదెగదా

పెలువెల్లుఁ బాటించి విరిచెదిగములు.

వారి నీల మూర్తుల నమరెననంగ
 సుతదికి నీరు లను నెడయాత నా జ్ఞంక
 మేఘ బృందములు జ్ఞమే లఁగెననంగ
 నున్న భావ్యోతి నెంతయొక జెన్ను ముగిం.
 వందనీయ బ్రహ్మత్వ నంద మేం ది
 చి ను తన త్జ్ఞుల ముగిం దావ వృష్టి మేఘాని.
 తన యు నజ్ఞురి నుద్ర దంతావళములు.
 ౧. నిరులు మేలు నిన వారుంగ్లాః పురఃపలుకొన
 మి నీమి మూలః,

యనునితుజర గంబు చిలగంబు కెగనంగ వెలును,
 వెల్లునై యుండు వెలుపు వీరి కలయెనల,
 ౨. త్రిరదము పూన్పు సు క్తయెత నష్టుతు నెక్కతు హయాంబు లో
 ఋరకతు నక్షమక

సూరతు యెన్నెతు నాదులక్ష్యుని
 ఘోరిఁగలయెత్త మా శ్చర్యలలఁ బూరిన నెక్కెనా క్రిత్యముల
 ౩. నవముక్త తారామయలఁ
 బ్రవిమల వజ్ర త్రిభువానా బ్రహ్మముల సుద్ర
 ద్రవళనతి నాదంబులఁ
 బ్రవహించుం గంగ నందు ప్రవహవేదినీ.

శ్రీ. నెఱయినప్పుచివఱితినిలమణుల
 తొందిసంగజినారకెరకగంగయొప్పు.
 చందమునమింతమింతఁదఁగాళిందియో - -

శ్రీ. తేనియన్దింతారఁదగరఁగిన
 నలరారంచుండనబ్బొక్కరములు
 నొగండ్రివయలవారనగలవిడినఁటఁ
 బ్రబుత్తైఁతొనినరామనములు
 నిరుడెసంజెలుచ్చెందు

చిలుకలుమందినవలరసంబులనీట
 నల్లసిక్లెతుపుష్పవల్లికలును
 గలిగిబహిరంగగాంబులుపాలుపుష్పములు
 జనులకేలుకలంబునామనియెకాఁగ
 సార్వ

శ్రీ. వాచులువిచ్చెన
 నేయినలవియగునె.

మెఱుగఁగఱుకలునెఱిదప్పనొరగఁట
 ంబుతెనఁగ, మెనఁగ

గదవసందడి ప

కుత్తిక కాళమ యింత విక్రొలి
 తిన్నరు బిట్టై తిన్నరు నును గమ్ము
 పుష్పిదితి ప్పలఁ జూరవి పొరలి
 చేలు పుమిని నయ వ్విట కిగలఁకు లందు
 దండటై కుం

మన్ననంగనివె గరువాని
 క్రొళ్లు నాఁ బెరువ కల పిల్లలనఁగ
 సీ॥ రాజతపుష్పవరాగంబుఁ బరసించు
 మదభృంగమో వంనంపుద తఁగాంచి
 రమచీయమ

కల నమియు
 కర్పూరచందన కస్తూరి కారసార
 భంబుల నాకర్షణంబునీయ
 వివిధకేళిలొల వివిధతీసురతశ్రు
 ముంబులనున్నాట నంబూనర్పి

సంతయు (గరముతోత
మందపవనుండు సిద్ధుకుమారు

వ. ఆప్తురంబునకభీష్మరుండు-

నీ. వీలవేల్పుల నేల్లి? ననిననా జులగ్నేర్చి
భారతి

గానోరానితాతచరత్రి^క
ద నిద్రిగలుగుమందరమువేల, గలరె
రారాముబులుగారానితాత
కరికలమునందు

ట్టిరానిరజువ్వయి బాధతులఁపి
రానిరజుకిరివిచిత్రికరి
రిరగానోరానినారయ్యుమిరగఁదాని
రానిగుగరమితుల మనమేమియుండు.

మ.

సరిశ్చేతెయిబయ్యార్థవేగగరత్రి తత్తుండుగతిని.
కరతేజానిది సర్వసన్మతకృతానాంబు తద్భుత్రయ
నిరతుంతామి నవేమి యుండువే.

ంతాలకే

వ.

భారతీయునుంగమలయు నశ్రమవింశులుగా
మహానీయరంజితభాగంబులనుభవంపుచుండఁ బ్రభావతి
శతానంతకుండుకుమారులుఁడయిం

క. వరపుత్తలఁ గాఁచితమలా
తరుణిమణినియతిఁదరుఁడేందువశా
ధరునారాధింపంగాఁ
బరమేశ్వరుఁడొక్కనాఁడవేంకటాచార్యుఁడొక్కఁ.
నీఁ చెప్పిం

(అక్కరవలయులగా
ఉపాదయి.)

గుత్తి

జిని మిఠావె విజుల్లు చేల సంగరమున
 నెరుసర మూడు వస్త్రియలచేర
 బాణం దేతి పసింతి వస్త్రల పదకంబు
 దాపున నొప్పరు పాప కట్టె.

తావులు

సంగతి

శంబుపారుత్రిల్ల నిశ్చూడి ~~మీ~~ పూత,

యం మరనతి వయమెగువా యునై నవీల్లు
 వన పోవ? కల లాననంద ముగఁ బూడి
 రమగా మిఠావె నొక్క యెరఁదె పంతు.
 నేరి జొరె తెలువ కట్టి నె మ్మిఠాక.

వ. ఆట్లు మేలితల గని యాక్షగాంబున నమేలు వేసయి
 యుతివతన పరిణావల్ల మునకుంజే వ్యవయ నవంతు
 లుంబున నుల్ల నీర్ణా నీకాక్ష పుష్కరత్నంబు దయంబున
 నిచెల్లిన నానంద కందకి తమూ ననుండు గుమ న్నంతగా
 శ్రీవివసంబులకు నెలమన విన.

స. మూని నేరత్నంబు మధ్నంబు తొరెన

వలుద వైయూరు బచెలుపు మిళి వే
 సుతతెలలముంబు మూనలకంబులతోన

యారు గ^{యె} పృథివీ పృథరదాగతం
నవినీల కుంతలి యంగవర్ణ కథాగత

బలు వల గాంజే క్షయ పలు కలబాట
శీతాంశు బింబావస్థ వైష్ణవి తాతన

నల సంబుల యై నేత తింపల ములు

జల జల వన నత పుంజు తనుదాగి బె
జా వన సేక్తు దిగ గాత్తులు సందడిం బె
తరుళి నావలు కేచవులకు సేరవు పతియె
జెన్నుదలు గుమ గర్భ వ: త్రి కేతము న.

చ. ఆల సమలయై రేజే యప్పల నయంబు బ్రయంబుగానోబె
నలు పున జేరద బియ్యం డియ్య మనకి ప్రమదా వహామయ్యై జ్ఞాత్తి కి
యైలు వేల బాణిం యుండి యు నవీన విలాసంబు నన్యులండు లకి
జూలు పసలారు గర్భమున బోడి మి నన్యు గురా ను బోడి కిడి.

గీ. పడత వనుదాగి యివేంవ కుంభ ముల కంటె
సొప్ప గజ కుంభ ములకు బొసెప్ప ననగ
జనుల క్షు ను వాత దాకే కంటె నాయ నయ
గర్భ సం పద ము ను మొ నల్క ప్పు దింతె.

గీ. నిధుల నాన్దిం టనిం టంట్ నెలవు కౌలి పి
ధరణి యేదలు తేమంత నరయ గారిరు
నేరు దీవులు నేలంగ నిచ్చు గారిరు.

గురుఁబు ద్రానంద మొదలింపఁగారు నతివఁ

వ. శ్రీశైలంబున గళ్ళ సంఘదం బెను పువహింపినవహాసంబు
లుంబరి పూర్ణంబులగుట నంత నెక్కుకు భద్రమయ్యు
న

క మారుని

గీ గు

మారునిఁ బొట్టు గఁగఁగఁగి మహానీరు కుభ్రా
కారు మనోహరతేజః

సన్నురుఁగు మారమని గనియెఁ బ్రపంచంబెసఁగఁ.

క.

! సింహంబున యావత్తుని కిహు. ?

వ. శ్రీ హృదయమంబు సుందరంబుల విట్టి విభంబున బెప్పబు
మృదు మధురం పుటాటలమే మెల్ల లరలును సాగింపుమాన్
ముదితయునిం దుం గారుకు ముద్దుల గేలనానయెక్కడ
రమావిభుపూర్ణ తరంగిణిమోహ.

వ. బిల్వతి గౌరవంబునం బెను పంచరిఁగి నమః బతసమయ
సమారచిత మౌలీవనయ నుండే

శ్లో. వేదవేదాంగము వేదవిభు పురాణేతి

వరసమువీతకృత రుక్మకృత రుక్మ

మలును నాయుచ్చేద మునుషనుచ్చేదంబు
భరత కాస్త్రంబును బంచబాణ
కాస్త్రంబు కంఠమందసంగాక్షబాణ
కాగాపదంతిముఖ్యమృదీప
భరంపాణునయల కిచ్చుములు శిఖికాస్త్రంబు
కావ్యము వలక్షణగ్రాధములును,
నాటకములు నర్మనాటకావళి
పంచమును నలవతఃగళివింశదుష్ట
మంజరశక్రా శిరాశిహంకరులయందైన
రూఢిఁజే న్నిందే మిగులయఁ జెత్తిమెఱచినీ,
వ. నవయకావసంబు నందునమాయంబున నీ నవేజయ
నిననాథుండు రంజకుమారుని క' కేసిరుంఠగు శతానికు
నినిబంజ్జురింబునకునని పిత్తునింజేసి యక్ష్మలంకకు
మారునకు యకావరంజ్జులంబుగట్టి సమస్తంబున
పురించి తానునుదేవేద్వయంబును దళివనంబునకరి
న

క. లోకొన్మహాశివు శతా
సేకుండు రాష్ట్రంబునర్ప

క.

మహామనందలరంగం

తావలయలై బుద్ధుజ

నావళికత్తు తను బ్రహ్మ నాపందిచె.

నీ మంగళమార్గసమాజంబు నకుమున్న
న దుందుబులుమోసె

నర్తకీమో వాననాట్రంబునకుమున్న

నిర్జలస్త్రితనంబునింగేలె

నతివలు కలిబనాత్మతలువల్ల కమున్న

సారపుష్పవర్షము కురియఁజాత

అరికాకా శీరద్ధిదరావంబునకుమున్న

యనిమిషకొట దీవనలు జానె

నీ జాలసెదర్మిణ పవనంబు వెలసెదికలు

వలసినాహంసంధుఁబ్రదక్షిణార్కయో

మనవరుఁడువేడ్కఁబ్రయమందినకలఁక

మోదకరమైనయొక్కవారంబు

వ. అట్టిమహాభ్రవంబున బునబునవేయమహానాజుం

దునానావిద్యుదానంబులుగా మితవస్తుతార్థిగంబు

లు బండ్లమోక్షగాంబులు బు పవహామంబులునాన

రించి నమమితవరి వారంధైకుమార నకుఁగలుగె

రుం తను నామంబిత నమేదవి పక్షంబునవెదియి
చంద్రాంబుకై ననుచి నప్రహృత హృదయములు నుద్యం
బలుకులుచు నుం

క

నెమ్మినియువరా

శ్రీకృష్ణమతా కరుణురువెళ్ళ

వా కర్మయను దినంబు నన్త్ర గగల్బుక్.

సీ.

అంగవేదనతయును వారవిరాగముమంని

కనుపట్టుమకరకేతనుడనంగ,

వనవాసమును శ్రీకృష్ణవక్రత్వమునుమాంని

విరిసిల్లునిందిరావిభుతనంగ.

బరుగు చందంబును సుతరికెందు శుభముమాని

సంపూర్ణరుచి నా ప్పూజంబుతనంగ

పునవిద్రా నంబును జర వరత్వమునామాని

తను పృష్టానై న్నీచిందలతునుడనంగ

సీ.

రుచితనుకదిలి లక్ష్మీప్రతాపముకొని

లలిలలల్లనీయొ మ్మేయొది కలలుల్లు

యకంవ నొచ్చులతర మూర్తి నంద మందు

న జీల కమలా కరుణ వమలవేరొచ్చి

మ. జగదానందవిహార! హరిమకుటచ్ఛుతిదినంపస్త్ర ప

స్వగ భూషణంబిహర వభూవజకళానైపుణ్య పుణ్యత్రయం
 సుగ మాచారగభీరజీరణ తతేజోదివ్యమానక్షమాం
 గగనాంజ్ఞాగదిశంతశంతమదరాం గద్దీగర్వాదయా!

క. శ్రీభార్యనకబ్బితకథి

వం బార్జినాం బార్జయికా ప్రపంచరవంస్య
 వార్జభార్యనవ్యవహరణ

ప్రభాభార్యచరిత్ర! వికచపంకజనేతరి!

మాచిని. నమదమగుణమోదీశైవనిష్ఠాంతవేదీ!

సముచితనయనిష్ఠ సంపత్తైశ్చర్యనిష్ఠ!

యమనియమధురీశాయజ్ఞకర్తృప్రవేశి!

శమితదురితవేగి! సాంక్షికాంత్యంగయోగి!

- గద్దము -

ఇది శ్రీమద్వైస్యలకంఠసూరనామ రత్నప్రత్నవరి
 రితసగారత్రపవత్ర సుకవిజనమైత్రివధేయ ఆస్ర
 యనామదేయత్రాశీరార్ద్రానవనదోదాత్రానా
 రసాత్రాంబునందుః ప్రభామాకర్తృసవయ.

భారత చతు మారవరిత్రము.
ద్వితీయ శాఖ సము.
క. శ్రీమద్విరించి తరుణి

- కొమలవీణాంని నందకూలంకషవారి
సూర్యమంబు రామ సుకవి
సీరి మనుతాన్విత్య! యన్వ సురామరాజి!
- వ. ఆత్మమలాకరుండు బుద్ధి సవయింతును వివేకిని
యును కారంతి మంతంతును, యశశ్చ కేతుంతును, పరు
హరకరుంతును ప్రభాకరుంతును చిత్ర కరుంతును, నీ
తి మంతంతును, నను మంత్రవసాంబు లెనమంత్రుని,
భీమబలుంతును తీర్థుబింబలుంతును, తృడముష్ట
యు వి ప్రమకేసరియు నను దండనంయకతన
యులు నలు వ్రులను, మతిమంతంతును, గళర
నిదియు వసంతకుంతును నను పురాణజిత
పుష్టులు ముష్టులను బిరిగి మిత్తువై నిరంత
రం బుంబరి వేష్టులకొలువ నెక్కు నారంతు:-
- మ. నెలులుండంతును వేడ్కపాటువిలసత్తుగారు తెత్తుల
లలితాదాసములందు బుష్టలక్కలాస్యంబు వేల్చింతు చుట
గలకంతప్రమరని నాడముల గర్వ ప్రతిసంద్దిగ్గా వో

లలఁజేసెంజనమేజయంత్రజుడుకంటెపమేవారఁగఁ.

వ. ఇట్లువి నోడ పరాయఁబుంతెయిల్లెనీతలతగుచ్చఁయఁ
తలఁబున నెచ్చెలులుండా నూం సుఖం నీకైవెయ్యవసమ
యఁబున సొంద్రకుండావ్కలెఁత నజ్జెష్ట
రలదాని పేరవచ్చిన నత్తువూం గొంతు, వా

వి నతి నతని నారదరించి మీరెవ

రెనఁకేఁగెదరనివారి నతిగిన

క. సొంద్రకుండానె సుసుమహా

సొకనిదృఢ గాఁవియ తనివనుపునఁ

సొంద్రంపఁగఁగఁదియనునది

సొంద్రంపఁగ నిశ్చయంబి యీనుచున్నఁడఁ.

నీ. అదియెట్లు తని నవింధ్య బుదిలఁగఁపలఁ

గతమొప్పు గింకు పారతరువుదంత

హఁతా వతా? ముంతన పన్న నెచ్చరుపాల

వైదుర్యకల తయ న్నాట వచ్చి

దీధితియనియె తుది వ్రతమంగల

దా వా లుదరియింబి నారతఁతరు

దీపులునేల నారదివ్రతమయ కేతనఁ

నజ్జెష్ట లనిదృఢులదద్ది ప నెను,

వాని నిప్పుతు సొంద్రంప వలనుమె యి

యెంతుననుబయునలరిమహేశసుతుడు
 సఖిననీక్షించివారల సమ్మతమున
 నతనితోనిట్లులు యెనఁజ్ఞాతలవలెన్.

కా. పనున్ద్రంప్రలుఁదాడువచ్చెదమునకేజ్ఞంధయన్వదైరి
 త్రీనానాత్మజునిచ్చుమెచ్చికొనుచున్దివ్యాప్తభక్తిశీతల
 నూనంజేనిరసంబుతత్పదములం దాంట్లుచియ్యనై
 యానోదగ్రతవారుఁడనుజనివింధానోదగ్రతేశుమనన్.

గీ. పంశు సంశస్త్రమైనకూపంబుఁదదవి
 దానిచేరువశించుపెరతరువుత్రింద
 నగ్నిమండంబుపూడగనియచటనివిచి
 తనసనిషులురక్షకులుగారంగనియమమున.

చ. సుస్థిరంసనాంజీనంతైసాంధ్రకుండుబిరేంద్రసం
 బులువేల్చిందాదంగిన

క. బిరిచన్ములుఁదెలిగన్ములు
 నగుమోమునుమెఱుంగుమేనునయనానందం
 బుగ నయొక్కతె

యగనితవిప్రమముతోతనరదేంబువలెన్.

సీ. త్రివిధవిభక్తికదాంధకారంబుచే

మదనాంధకారంబుజొదిలికొనగ
 నరుశాధరంధరయధరంగంబుచే

భారతజాతీయపట్టికానంగ,
చంచలనేత్రీదృగ్బలంబుచేతర

భృతబాణజాలంబువర్షికొనంగ
నురుకుచకుచచక్రయుగముచేతంబర

శివుడైత్రచక్రంబుత్రిషుకొనంగ,
సుల్లముంగరంగవైదికపల్లకలంగ

తైర్నమెథలంగమంత్రతంత్రములుబులు
తలఁపుఁజూపునునంగనఁదగివియలంఠ
సంయమజ్ఞప్తుడైయలంఠెనొదకుండు.

వ. ఇట్లు సొదకుండుకామామరుంతైమంత్రసామర్థ్యం
బుంగనలుజూయిన

క. పారావతాక్షుపనుపున
మోరతమంబరరచూతకొలులుబ్రయదార
కారతసొదకుఁబొదివిమ

వారవమెసంగంగనాభియాగ్రహమేషుప్తే.

వ. కథకలువట్టిదవ్వులఁబరత్రేచనవానివెదక
సంబ్రమించియందఁజనన్తివంకలనమ్మవారిలవెద
తియంజూపువెదకివెదకిదిక్కుమనొందివచ్చినజాత
యెటుంగకయెంతగారులంబూరగానకతిగుగు
రుంఠభూషణలనందనంతుకొద్దిదినంబులుచె

బలం దతవ తతవి యోక్త నారా క్షయేం తరి న
రు గు సమయంబు న

త గతిహం మృత స్త్వబ్రహ్మనఁగిరంతుఁడగకంతుధనాత్మగూ
సాహసహారసాన్వృతినందనుఁడానదిశుభ్రు యుద్ధ తి
బాహుశ్చితాని ధానివదనంబురయంబునప్రభు బాంబున
వ్యాధినివేల్చిరిమబంబు వాడు మునబెసఁగంగ నమ్రుడై.

క. పూనియకారణబంధుఁడ

వై నీచిణమంబు గాచితసహాన కృషిం

జ్ఞాని ద్వి నను నీదా సుని

గారేతితరమ్మునోయ గారమ్మునన్.

చ. అనితానోవెతు కిరంత వన్నె కుండోడ్డొనిచని సముచి
తనుభూ వనంబులు నరించి నిజగృహంబుల లోనొక్క
రమ్మనదనంబున నునిచిన నుండి నాఁటని కలనమయం
బున రత్న దీపప్రభా విలసి తంబగు తల్లి వాసంబుంగల
యం గనుంగు నునప్పగుడై వయోగంబు న

చ. తివపురి నెమ్మి గాంబిప్రియ మేందఁగ బంధములుట్టి
గతముల దుష్టిదొనిమెఠఁగట్ట రజ్జువు గాంబి విట్టి పట్టయం
కమని సమావృత్తిం దాఁజుగి నయ్య నభిమ బృటాభి నాగుడై
ప్రకట వినితిమ్రొక్కటయి రాసుతుఁడబ్బు తమోవమస్యఁడై.

వ. అతనంత సంభ్రమంబునం బరిరంభ గాంబు నరి

చియతనిఁబునకిపునకిప్రకారమంబులఁదరించి
 సమీపంబుననునిచికొని కరంబు కరంబు సంసారి
 నీకీరూపంబునకుంగారగాబిమియనియదిననఁ
 రంబువినయంబుననతనికిట్లనియె.

క. శ్రీవస్త్రగంబుకవచమున

నాపస్త్రతమిమ్ముఁబొందియలజతినశఁనా
 యాపీతనాంబియంబులు

నీపురమునుజేరిమీనునజెఁచెతిమాంబు.

సీ. ఏనొక్కముడుసతియింటకినరినినా

కాహారమునఁ ప్రమనుఁడుఁజేరి
 వేలయించిజూజనవేళయందఁకను

నదినన్దుశయనింపుమనినశయ్య
 నుండిచూచుచునుండనొకకాన్తియవలదీ

ధరణిమీదదలఁజేర్చెఁదత్తనాంబు.
 మొలచిగుంబుననేరివైయింపఁదక్కువు

గావింజయదియఁబాకంబుచేసి

సీ. యొక్కపాత్రంబులఁపలనుంచవఁదిత

యవలఁబాకంబుగావింజయదియనొక్క

కంచమునఁజెట్టియొకచీరగడ్డిదొరఁచి

నుజ్జనిచియది నీరుదేరఁగఁబురియెదల.

- వ. అది కవల కృష్ణుని గా నెఱింగి.
 గీ. పాత్రముల నక్కువులు వీరు పఠగఁబట్టి
 యుజ్జ్వలంబుదిగఁజ్జినయట్లు కఱ్ఱ
 యేసు నయ నతలంబునవే సుశ్శేర్ప
 కన్న మూనినవోత కనునయంత.
- వ. ఆజంతయారు గుడంచినే జేని నవిధంబెఱు
 గనేతవయత్తరయంబున.
- క. నాపేరనిర్మలంబున
 యా పాత్రమునాకుఁబెట్టియి వ్రోపాత్ర
 వేపున్నుకొనిమృజించుము
 నాపాపపుజంతమేకయద్రెసరుడుగాఁ.
- వ. తాని గనుంగొని నివేదించుచు నాకుంబన్ధనయురు
 లనవుతనితేయి నును నప్పచు ముక్తిప్రసంగున నా
 క్కరజ్జువు పుష్కలదాని కంతంబుబంధించి తిరిచి కొనుచు ను
 నవిగృహంబునకుంజని జట్టియిచ్చెద నననతనిభార్య
 యేజుని నాతనియొక నిట్లు చేనితేకొని మృతజంకించి
 నవేఱుచి యుచ్చరించు విదిచివెట్టి దేవాలయం
 బునకుంజని నిత్రుంచితి నదియు నదియవైరంబుగాఁ
 బరఁచి నానాపునంజనుడెంచి యేసుమయూ
 రంబగు నట్లుగా నేత్రుడు మత్తందరాతరకునబం

శ్రిం పం బూలు నేనంబు ద్వింబావం బు నంది బూలు
 లచేవఁ బట్టు వతి యున్నంతి వచ్చు యి యెరుతు దేవరవేద
 తితి భగ్గవదీయ క్షుంధావై భవదీయ దర్శనం బు నన్నాదె
 ర్జ్ఞంధన యతి నని పతికి యె ప్తేవిన్ద్ర పం బు వద్దరిం ప్రభు.

ని యుచ్చ ని యె.

నీ వేగం జే యున్నచు పేతలం గవలయఁగి
 రాతులు ద్భతులు దాక్షరవలన నెతలి

జీవం గఁ గనుఁగా న్నిఁ బావ యంతు రీతితితి
 వలకమయారబ్రహ్మలు గాక్షి
 యిం గవాత్మంబు ననేఁగుతు మనినగ్గ

తనయు కంఠ మున నాఁచితి గాక్షి
 నేమవి యెయ్యపు తురా కుమరుండు వేరతితి
 రూక్షియా తని పేతి కెగనఁ గుచ్చియి.

నాగులయ వంఠమునఁ గల్గినాక్షి గావ.
 తాగు బుచ్చియి వేరతితి దూగునత
 బంధనయ్య క్షయ్యాయాత్మ వై గులంది
 కతు రయంబు ననా పన్నె వేరతి వచ్చు.

వ. తనమ తమున మల్ల సిల్లు మ పేరనొద మహాయుతు నుదా
 నును గానన మార్గంబు ననరి గి యరిని

వ. దళమగు నీకటం దేరువు దప్తి పదంబులు నొప్పి గూరినది

శంలసి వనంబులూరి నను కనుష్క మవేర జముత్రిద నుండుగా
లలితనికం కితమశిర? శిరకచ బ్రహ్మవి బ్రా శిలాశ్చి న
తళమును బూతి తూర్పుదె సందారకరామిదయింపెనత్తలి.

న. నెలవగుటవంగఁజిత్రముగ నీరసభూరు పంపాపవెట్టి మొ
గ్గలవిరి పూవులందనరి కరివి ప్పలింప నతదత్తలంపలకు
తళముగవారు మొదయ నంద్రులంబులొదిదాన నా
కలియనుదప్పియుం దగలగఁగావలక మందుమనునాబువదె

గి. ప్రితుజంబు గుణా కరాబ్జమి త్రుంగు లి
లయలను నడ్డుతంబు బ్రాహ్మణి భావక

నర్థితాత నప్పు తారవింగనలయ జేసి

యిట్లులు టవిం గతమేమి యనిన.

గి. త్రిపామరి ను కేదెనంద రఁజెతజూని

యతవుల లూమి ముదదవి తరవి

యి బ్బాదే నొక్కయ నీక్షణంతునగాది

మంతులె యింక కే ?

ప్రి కామిల్లి చెలులును రాసు తుండు నెవదే

నెబ్బయి ను న్నివారే లుగఁగె జేవు.

మనుమఁ గారా న్నిత్యం యిందంద వరిచ్చింప

మివ వీ య్యులు నవ నాచ వస్తేకేసిని

వట్టితరు వప్పుగొన్ని వరత నారాది.

వేడుచున్న నాదరించి నివి ముడు పోయి
తిన్నట్టికి రాగలనివా రే గదా
నెలమి బూని చివరికి వా రెలది నొంద

- క. దళముగ వ్రలింప నీవుల
ముల రసముల వారి తృప్తి బూనితు నంతటి
వృలవృత్తి కృతి విదు ము మా
జైలు వంబు గవారి గదళి జైలు గెద వన్సినది.
వ. తిన్న గుంబ నిరస వృత్తి బస్త్రేతి దేవ రాజ్య వృత్తి
~~యైతే దళ వంబు~~

విద్యే యొక తంబు నకా ప వివల క్షుంధ తైలావక
దర్శన ద్ద స్ఫురిత సైతి నిష్పృథ ప్పరమ ము సోద్రుంధేంద్ర
యొస్త వారం ది నంద ద్దర్శన లాభ ప్రాప్తి మోద తరం నివా
తరం గులచు గుచు నతంతును దారును నొక్క పద్ధతున
నరుగు నయింబున

- క. పొంగలు తాడు గుక యొక యెలు
నొంగ యొక దాను ను నబ్బుంబు నంజని వని మూ
జూ గంబు నము గురం గని
వేగంబు న నవ తరించి విన తుండ్ల నడి

- వ. వీరై మన నిత్ర కరుంతు వస్త్రే నిట్టేని త్రంబు నుంగలద
యొని యుల్లంబు ననుల్ల సిల్లుచు వాని బరి వేరట్ల నరి

దరుం బరిరంభజాబానరింపనంగనయము
 సుంసిదితాలంసియిందెనంతుదారా
 క్కయెంతనాసినువైయిన్నబాచిగద
 లావెరుండుచిత్రకేర్మవదనంబునంజూ
 త్తినివిపినికేజిచరత్వంబుమవరత్వంజ
 ట్లొగవికననియెరిగిన. L భ్యంబునది

మ. అహిరరాక్షసంబుననట్లొనరిచనిబంధకరత్నము
 సహజసృష్టిశ్చివతేజుభిద్వత్సరవసత్కర్మకేకాక్ష
 ప్తహంధర్మపదగవారిజేరజనగంభీరాక్షివారిచిదు
 స్సహవాదంబునకేర్తిపేతువనినానాంజానసంరంభువే.

వ. తిక్కపాత్రంబును నొక్కలాదంబును నొక్కవారగదా
 యినింజూపి.

కా. ఈపాత్రంబునిరంతరేక్షపలదంబియప్పివారియంగనే
 రూపంబైననునిక్కవంబయగుజ్జైరుంగారుబాచివన్తరుం
 డిపాంపడిదాదినప్పుమచ్చితదనంబివస్మవకవివనకై
 కాపంబారగగల్గారెగావలెనమాకుంబాబుపొమంతగన్

క. అనుటయిం నతిమత్పరితడి
 బెనగెడువారలనుగారుబెట్టువట్టివై
 కగానియెడనివ్వస్మవ్రలుని
 మనమల ననూహించినతుమంబెకాక్ష.

- క. ఇరువురసంగతి విడువంగఁ
 బురువునఁ జనుచొలిపిఁగఠవఁబాడకువాడ
 వరవస్తువులకు సేతయిడు
 సరభసగతి నలగుఁతని నసమైది డయి తొడి!
- క. ఏవిడువంగ సమ సత్తులు
 గావున సుంతగారు లఁగఠవఁగాఁ జాలకయా
 దేవారులు దప్పినట్లు రినిన
 నావలఁబాటిరనో నెమ్మనఁబులఁబలుచున్నది.
- క. త్వరతో నీ ధీయలఁ బాఠయిఁ
 గరవలు నఁ గలుగింబి పొందుకలుదాడెను
౧. బరగతి నా యం జక
 పురమనవరిగిరితిఁ గుమారపుంగవవీరకడి.
- క. త్రిం దాక్యవృద్ధ కామిని
 మందిరము నచిదిసి తదభి మతదనములు పెం
 జూడఁగ నిచ్చి యునప్పురి
 యుండాపైదు కాంతగలది యని యడుగుటయున్.
- డి రత్నరథుండు దానసురరత్నము మా పురిరా జాతపుత్ర
 రత్నవతీసమశ్చ హరిరత్నముని నా లక్ష్మణులు కన్యకా
 రత్నము వేడుటాకమున రాజితవీలలనెప్పుడుండునా
 రత్న గృహంబు నందను చురా సుతయుండు మేతచూపినది.

వ. నాఁట నికాసమయంబున మదీయవారుకా
మవరీను ఇం వంబునఁ దదీయ కౌ ధంబునకుంజని
రత్న కవి కౌ లూకంబుగు తద'సేం తరంబున.

క. తాంగతి తెప్పలమెలుఁగులు
తాంగతిగానుమేను వదన తారెయరు వంబు
రంగారఁ దల్పమున'న
య్యంగన నిద్రింపఁ జూచి యాత్మన వసున

క నాంగతి మున్నునెలుంగద
యేగతిమేల్కనుపు వాఁత నీసతి నిజావతి
రాగములును మాపులనను
రాగమువైతమునో యుడుప్పరాగ మొదవునో!

ఉ అగ్గలపైనమీ వశమునగల్గిన యెనఁగఁగొనినన్.
అగ్గనమెలుకాంచ సుదతేమజి వింతదనంబు ప్రకటత
నిగ్గులువాఁకన్దుఁగవనె య్యపుఁజూపులసందతింపగా
తగ్గులునీనినామ నిటతమ్మమ నోళ్ల వరంబునంపదక!

క. అనుయంత్రేంద్ర పాంలుఁడు
తనప్రియ కా క్క కథ చెప్పి తద్దీక్షకునా
కనుకూలంబై కరునిం
పెనయంగానొక్కపద్మ మిట్లని పదివె.

ఉ లోలి తరంప యకావనమీ సమనోహరయ్యితనర్పున

లాల కనిత్రుక్రొవగని యుజుదటగొగిటమేలుకొవ్వుగా
జూలకయూత్తుడక్కినవిచారములాండగ సూరకుండు నా
కుంకడం కొమరాజ్ఞమునకున్ వెలిగొడవలంబాహుజగ్గాం.

శ్రీ సుపలుకు పతేశముక్తియ
పునమొదమునిగుతజేయంగదిరెరుతమకం
మునగొంగివిచియమూ
నినిమెలుపారంగనెనునిత్రుపెవివినె.

క. చంచలనేత్రము.లమరగ
సంచలతయ సమృదంబు సంకయముమదిన్
ముంబున వాత్తస్వస్థికి
కంచుచకియగునింతియొప్పుంగరులరింపన్.

ఉ. ఇచ్చుజునించువేడ్డమెకయింబుకవేడ్డనంబుసేయిమో
మచ్చుకవేకయింతియనుమచ్చుకలగ్గలమైనజువొకన్
జొచ్చెమువేసి నేర్చుములఁబొందితిమేమురహస్యవేకన్
బచ్చునివింటదేవరత్తబ్రావముబ్రావములంగ'లంపజేడి!

వ. బొమ్మయ్యునియనుననునత్యంతమందంబునంగం
తునింగ్రతార్థ్యనింగరావింబుతదనంతరంబు.

క. నావృత్తంతముఁ బేరును
నావెలఁదికిఁజేప్పిరాత్రియంగనవారొడ
బ్రావజువేలిందెలుచు

నా విశ్వాదిదల ది వ స తర్క నంబు గడ పుచున్.

ఉ. విప్లవిధి రహస్యము గనే నొనరింపఁగ జూడు లాక్షనాఁ

త పువ్వు జూడి చన్త్ర గజ వ సం గజ ముద్ర య గాం బి కా ము తాఁ

జే ప్ర కయలు న్నద ప్ప సు చు ద్విప్ర ము నం జ ని యొకతంబు నన్

జే ప్రి న కూతు లా గు న మఁ జిత్తము లాచల వం త మొఱచి

చ. తను సుత వర్త నంబు విది తంబు గ నా రయఁ బ్రోత నోర్పుఁ బం

చ ననది యొఁ గుదెంచి యొక చెం గుట నాండి రతం తపశ మా

నిని యానం నేను మ్మే మఱచి నిద్దుర వ్రావఁగఁ జూచి ప్రోత వ

లనెడయ నాడు చేల గునల త్పరక యు వైక మ్మ గన్.

క. ఆంబు జ ముజి యెట్లు డి యా

లంబులు గా వించి చెప్పలాఁగ్కొం ఒక సమీ

తాంబరుఁ బురిఁదత వుండు ర్

యంబు ననని రాజు భుజ చయంబుం బనిచెన్.

వ. ఆ వృత్తాంతంబు తయారా జ సద నాం తరవత్తని

యగు నా వృద్ధులంతచేతవిని యత్తుచును నికి యాకార్యని

బని నిక్షే యెంచి పాడుకొర సమన్వితపాండుండ

నైవేద్రయ లాఁతంబునుంగాని యక్షాంబకమలా

క్షియలు న్న సౌధంబు నకుం జని సకలంబు నెఱుంగిఁ బగమ

సో స్మృభుంత గుడియి నిన్మఁబాని నిమిషంబైన నుఁ

బాఠి నొంబు లున్న తొంప నేర నేతాఁతదక ప్రదఁదాగితి

ని జొ మ్మనె వనిన నమ్మగు వంగ రంబులంబాది వికృతి
 గగన గమనంబు నవ్వు వచ్చి యున్నట్టి దేవరంగంబు యా
 నందకం దళిత బ్రాహ్మణ రస గమన వేదాంతాది ననుభూ
 విన్నవించె.

గీ భక్తి యొక్క జ్ఞాన వ్యాపార నయ బాధిల్లముల
 సాకు మద ముదా పతీర బంధ మృగము
 దము బంబాత్ర మహిమ ఉత్తమ మహిమ
 పదసి నెచ్చె బలకుల బలికి నెసరి.

వ. మజియు నక్కమారు నాల్కెంచి

క. నాయుట్టి మహాత్మ్యంబున
 నీయె తదేవరకు సంతనిరహుగ సకల

లియించు తన పల్లెగా

మూలములకు గ్రామము వారస నియమము కట్టె.

గీ. మజిలే మజిలే విస్తారముంది పరికర
 సౌఖ్యముల సంపదములు.

మనస్సులు బంధుర గంధర్వ సింధుర

దుర్గమ సుభటి సంహారములును.

వరదరసి దేవ వైక్రమ దాదినా

నా జా మువైన ను నావళులును

నిరుపమ లావణ్య సురుభర సుగా గర్భి

పరిశ్రమ ప్రకారం గాన ప్రకారములును,

గీ. సన్మతమునకును సన్మతములు సన్మతములు.

సేవయినది నీ నాకు యొకప్పుడు.

వేటయినది ప్రకారమునకును

పట్టణమునకును పట్టణమునకును

వ. పట్టణమునకును గాన ప్రకారమును పట్టణమునకును దానిని
జెప్తున్నది పట్టణమునకును దానిని పట్టణమునకును
కరమమారునిని పట్టణమునకును పట్టణమునకును
మనకును పట్టణమునకును పట్టణమునకును
పట్టణమునకును పట్టణమునకును పట్టణమునకును
పట్టణమునకును పట్టణమునకును పట్టణమునకును

వ. పట్టణమునకును గాన ప్రకారమును పట్టణమునకును
పట్టణమునకును పట్టణమునకును పట్టణమునకును
పట్టణమునకును పట్టణమునకును పట్టణమునకును
పట్టణమునకును పట్టణమునకును పట్టణమునకును
పట్టణమునకును పట్టణమునకును పట్టణమునకును

క. పట్టణమునకును గాన ప్రకారమును

పట్టణమునకును పట్టణమునకును పట్టణమునకును

పట్టణమునకును పట్టణమునకును పట్టణమునకును

పట్టణమునకును పట్టణమునకును పట్టణమునకును

క. పట్టణమునకును గాన ప్రకారమును

సాక్షానం బున నున్మమ త్రితతియందుండును
మాన పతి యె గాన?

మీనలరగ గానానింకమింకనవేర్కొని

వన్మసింహరసంబు చేరువనము జతాననానినలు
గానించివారివదనంబులవలగింజిమమంబుంబా
నియతాననబ్రంబు చేసియలవచ్చుమైదింక
గమకనానలు

క. ఆనృపనందనుబాదరి

మానసభవురాజ్యుత్పత్తిమదిరావతియున్

మానవతితిలంబుదంతంతుండురాజువు
రిచేరితత్తునూజుండుగువిమలం?

దానినవివారంబునలుపనతిగతువేళన్

క. విలసితమరాళరాజీ

కలకలమెసంగంగమెలగుకమలినమెంకె

గలనూపురకిరాంచీమం

బులగానమలెనంగనింతమాత్మకినబ్బెన్

క. హరిరావళిలోనయ్యిం

బోరుహంబోవనకుచాక్రములుగనుపట్టెన్

నారదనడిగారనంబుడు

హరిసరామితకుబ్బులారాక్రములుబిడ్డెన్

ఉ. అప్రసజాంక్షిమూచి వ్యాధయంబు నరాగమునివృత్తిల్లగా
నివైతఁగంచి తప్పవిడనేకకచూడఁగట్టె చ్చమలములముల్
ద్రవ్వెడుచూపులడివికచతామరసాంసనముచెనామదిన్
బుద్ధిలుకాఁడు వచ్చిదట్టముగఁబుచ్చి శరంబులదూపసేయగడి.

క. పులకలుఁజేమరును గంపము
నెలకొననొకమాట నందు నిలిచి? నేను

శివులపుష్పబాణబాణా
కులితయసుచు నెట్టుకేసిఁగారిమలిచనియెన్.

వ. ఎనునుమీ నకేతనోదార శరంసారవిదారితమం
నసుండదగుచు బియ్యసేయఁగాలుచోనకనియవదలంబ
నునంతకు నగరలు సుక్తైతవనించి మదిరారవతిన
బింతింపుచు న్నంత నన్యైతియమమంతం గులంగారి
కను నన్ననన్ను జేరిత వకాంబరంబు నంబు విచిత్ర
కండుకంబు చందంబు ననున్న పూదంతంబుంజినా
కునిట్లనియె.

క. ఏమితపంజూనరింతా
మామదిరారవతిప్రియంబు మదిగదురంగా
దామయఁగలుతాతఁగట్టె
యూహాకన్య నకునిమ్మనచనియెన్.

క. వెయింతకి నేవమనలి

నాయకుడవువేది నీశనందన! యని తా
నాయుజ్జ్వలధామంబును
నాయులు తంబెట్టె నాననము వికసిల్లుణ్ణి.

క. శ్రీలలనతా నకట్టిన

మావికద్రయం పడవుమని కరకములఁగె
తావింగనమొనరించిన

యాలాగాండుటయ్య సుఖమయ్యుఁడైతి.

వ. ఇట్లు తనమోదాయత్తనత్తయనాత్మ
నన్యవరయించునని యున్నంత.

క. జగదీశతీతనపుత్రికి

దగువరుఁడనియెక్కరాజుతనయునకుఁడగ్గ
మృగనైతనియ్యవాఁడై

యగగితకుజులగ్రున్మయమునెయ్యుటయ్యుని.

క. అమ్మపిఠగుఁడొఁతవి

తమ్మనఁగర్థములు వగులఁదాఁకుటయ్యును ను
ల్లమ్ముగఁడుఁడల్లఁతిల్లఁగఁ

గ్రమ్మెరువరవరీశ్రీపరాకతరలఁగఁ.

వ. అత్తజమదిరారతపుత్తెంచిన పరిసారికయెక్కతె
యరుదెంచిననూర్తిరతిచియ జల్లిటఁదన యొరిగఁజూపలు
వినుమని యెట్లొనియె.

6. భూమివరుండు నన్య సుతభూతమందున తిప్పునందు నో
 వేమియుఁజింతఁజూచవల దీప్రియ నన్య వరింతు నెంతయు
 ప్రేమద విర్భుసుర్లను వరింపజు గనామదితియైకొనిగా
 దామనుజేం ద్రుండేలనను నన్యరితిచ్చు ననాదరంబునన్.

7. అనెడుపలుకు సుధానీకమ ప్రభుఁడైవుల
 నలరఁజేసెడెందంబు కొందలలు మాన్చి
 వలన మొందిన వేత్తిణంబు నెలపుకొల్పి
 నూతనాంగ విరాగంబు నూలుకొనిపె.

8. త్రిమ్మగువమాడెలులని నమ్మియిమ్మియి నూ
 రొక్కొందున్నంతం గాన్తి నీదివసంబులూ బ్రహ్మ
 సంబువహ్నువయిను,

9.

రాజవిక్రమఁడైనరాజమమరరకుం
 తబ్బినవవిభవంబుల తిశయిల్లు
 ననమానమనితారగారలంకృతంబైన
 రాజమార్గంబున రమగతాత
 నానందవిభవమూచితానైతమనములు
 వేలువారఁదనుఁబుట్టెబలనికొలువ.
 తనకహర్భువువెక్కికొనినిబులులు
 తాదామోదదేసంక్షతములు వల్ల

10. వివిధగాజనవాద్యముకవిస్తరిల్లు

న తులవంది మాంగధజ న స్తుతులు చేలుగల
 త్రోతి మదిరావ చీత స్త్రోతి యొడ
 వైభవై న్నతు లల రార వస్తులు యును.

క. ఏనావి శ్చమూల గదాని

మానస మునఁజూల నుంది మదిరా వతిపై
 నూని నయా సవిడి బయతి
 దీన తల బులివెతలి పోయి భృతిపూతి వెనకి.

క. కాయజ వేదనకార్పక

కాయము విరువంగఁగతఁగఁగదైవ గతికి
 నాయున్నయొక కు బుచ్చిన

కూయుఁడు వస్తులు యుఁగంబుకంఠంబై నఁగడి.

వ. గాఢానింగనంబూ చరించి వృత్తాంతంబుల యునె
 యుం గింపనంజించి వల వదు నీవృత్తయి వల్ల జనకని
 జ్ఞంబును పోయిం బు గతిగెరు నని యూరతియ నీపడిన
 యల్లు యేను నుంబుతితి నాకడ విను మనియిట్లనియె.

గీ. ఆల్లు విండ్లద్రవియఁ బానియిరిగియేను
 పై క్కొ గళానం బులు దరింపి యొక్క యుతవి
 నిందిరా మందిరంబులు యుండ నుండు
 కంబు పోలా శ్చ సెక్కిన నరావి పోరా

క. పలువురు బానియల తాతను,

జలకేళియెను నర్జునవేద్యజనుడెంచు నయలు
స్వస్థిలయకంవనైకవసతిస

*విలసిలరూపవతుసౌక్యవైలఁదంగంటి.

క. అంగనకబరీమి ఘుమ

నంగతటేష్టత్రియుఁబూనియనుకామంతో
నంగబ్రుకేళిమయూరము

భంగినిసమ్మదవిఘ్నార్థభావుఁడనైతి.

క. ఆకాంతయు నన్యచేటె

అంతయుఁజేఁబూచుచుండెలొలాత్మికయై
యూకాలనివీకసౌక్యము

వీకరియవృత్తివచ్చెనంభోహింసన్.

మ. గళదుద్భ్రస్తదరంజితప్రమరరేఖంగలకూటశ్చవి
కేలితాదంచితమందరంబువిభక్తైకర్కానిలాటాట

ర్మలసన్నిర్మలచారమరంబులబలాకావేష్టితాబ్జంబునా
నవిగల్గివైకుంఠజంబుగనికాంతకాండలంబందఁగడి.

వ. చితకాతకుమనియమ్మానినింజీరనరుగలుచి
యను,

క. అతిభీతిరంగయోగి

త్వతకేంపశ్చేదపులకితప్రసన్నము

స్థితకుమారులరూపకాక్ష

నతివననుంకారంఁగిరిఁజే నతిరజ్జనమునన్

చ. కనుకవిఁజెక్కియేసుబరికొంఁగిలుఁజేర్చుఁగఁ గానిరు నాసరా
జనయన పం జరవిషంబునఁబై పడియిట్లుకొని

నినఁబులకొని యట్లుఁజెల్పఁగరానిను బంబుఁజెప్పి నన్
ననునెఱుఁగంగఁగెరకమనంబు ననేన కంఠంబు మండితి

వ. ఇచ్చిదంబున నశ్చినవసౌ బ్రతిబులను బ్రతివి యే నయ్యెను
గును ప్పేకిం

ద. బీకరిరాజు! నకతననుత్పలఁబనదా నవల్లి/నం
జేకొని కొఁగిరిఁచె వి కనిల్లుమా? ట్ట పరా పకారికి

నీమఁత్రయానమా నులు నివ్వలుఁగొల్ప తత్కరాల్లన
ప్రొకరకకకప్రకర సేకనుబం బులు నివ్వఁజుగన్

వ. తొనిదీవింబు తిదద నంతరంబయా సేమనుం బున వారంఁకు
తార్కర పూరిత శీతరాసార మంతిచంద్రై నకరదండ బాధ్య నామి
ద నంబుసేనయలం తి నొస రిలంఁజేసి.

క. కంకరము వట్టికావయ్యలు
చరణంబులు వట్టివొక్కియొక్కి చనివెనుకదెసన్
వెరపుమెయిదొరఁబ యరిగితి

మరలి కనుగొన కులు న్నమవిఁజరఁగెను

క. ఎనుగరితత్మ పడు నా

లోనన నెచ్చెలులు పద్మ లోనివక గా నునుం

గాననమందరినీ చేజిది

న భువనైక తీరయలుగా నునెఱిగి.

వ. తదనా బ్రహ్మ వేదానా యుక్తా తదంతావళంబు సరకివారి
తంబుననెంతయుండడవు వివారిం నయిది దానిలం
గిననుటయెఱిగి యియ్యెడవెతలియి యెఱిగిగనాని
వలనికేరిగి కాంతారంబు తయ్యులబరిభ్రమిం నది
నారంతంబున

ఉ. ఆవనజాత్మి వలననారసికానకయా తురుంత
బ్రాహ్మవకాత్మి ప్రమృతాని బ్రాహ్మగాఢాని మనంతరా
జీవవిరాజి మంతల పుష్పాని విత్తాను బోలెనేనె
వీవలనా తం గెడవెత్తురలు వెన్నెమంటలు మోడలెల్లుమోడ.

వ. ఆచు తెదుగా? ఎదనా నలతావంబున కార్యక మరగాడు
క్షుంఠస్థైర్యాంశి కంబులను శుభ సూర కంబులు నతిసిననం
గనం గనం గని దనను నా ట్టి పైదనంబు వక్త
బట్టి తదస్థైర్యాని పరుంతస్థై వెక్కువెదలంబు రింబియి
కత్తమ నరుడెంబి నిన్ముంగులు. నని తనవృత్తి తంతంబు
జెప్పినయనం తరంబు మనోబు వాద్విమాన సుందస్థై ననన్త
లుతింబి నియె.

క. వనజాత్మి! కంతునమనెయి

కృతవశ్యమయి వచ్చుగా ముగిసినది కిం

జని లోను క్కెడనుం డంగ

మనకొర్కె షువిందు, నిచటమ సలంగ నోలం;

త. ఆని పవికి నన్యం దాకొక్క నివానగం నిరువురములు
ప్రసంయకు గుడికిం జనిగళ్ళ గృహం బు ననన్యన సిజి
వెనుక దెస్సవల మఱినున్యం తన్.

వ. నికాయమయం బున గర బీపికా యన మదలం బు వెలుదనా
కాళికాకాశాశ్చ యమందవిభవంబున.

క. పునవాన్వ ఘోష శ్రీవణ

జనవననిడి నడుమలక్ష్మి నరని నమరు చున్

భినుదెం చెనుమ కిరవతి

యను పమలావజ్యమె సంగ నంగలు గుడికిన్.

గీ. వచ్చు చెలువం దంగా నెల్లవారినిలిపి

యొక్కతియగు తి నొచ్చుని త్రోవ్వుచునకు.

మ్రొక్కికరకమలం బులమొడ్చి నిలిచి

కన్య నీరాల్మినిట్లనిచి వ్రువిం చె.

గీ. ప్రియగళిత విలాసం నొక్కని

దగ్గరింబ వియోగవక్తి వరకాల్చి తాగు

దనదనక వేళయొక్కని

మగదనితగులిప దగ్గరె వనకొచ్చునోన్.

క. వేతిదే శివరవం మోక్షం

ప్రాణం మువిడిచెదను మిదిభవము నైనన్
 ప్రాణేశ్వరుగందజ్ఞు యు? రత్
 పరాజిత్వరము నుచు మయిబాతియ్యిం బవెనన్.

- వ. నిర్భరజరంబగు సారవంసంబు నగర్భ స్థితం
 బుజ్జుకేం రంబుననులియడు కిగుటయు
 క. బారవికదగ్గఱియెత్తిమ
 బారవింగనపులకదళియమగుకేలమెడం
 గేలు కిగినయను నిపుణున
 నారలూకింబన నునెఱిగియెను సమయమునన్.

క. త్రినందకంపలజ్జల
 నూనినమదితోడవెచ్చు నూర్పుచు నయ్య
 బ్బాననసబాష్పగద్గద
 యైనన్నుంజొగిరింబెనవ్వురురక్షి.

వ. బెట్లుప్రియంబులంగన సౌఖ్యతరం గిహం. తరంగుంతవైయా
 మరంగలూచనం గనుంగూని

క. వనజాతనేత్రయడలమ
 నినువెరవునఁగాను చుంబొడు నిమిషములొనన్
 మనపాపపుణ్యక్షివత
 మనసబుట్టెదగ్గరై మనలం గమణన్.

వ. త్రినియూరతింబు సమయంబున బుద్ధిసాహాయకుండు

న స్తుం గనుంగొని యిట్లు నియె.

చ. వెలఁడు క భూషణంబులును పేషము నచ్చు వరం గఁ జూచి యే
వెలువతోపెండ్లి కన్సయ న' వేడు కనందల మెక్కి యేగె భృం?

గల జను వెల్లుఁబాయ వెసఁగా మనిఁజూర్చి పోయి యుంజు
నిలలు ముఱస నుండుమని నెల్ల నధిర్మము తిన్నెరిగి నగ

చ. కనశరము ~~మృత్యువు~~ నుండురు ముగిసిడి మిరిన ప్రాంత
గువములుగాఁ గనఁబ్బుకాని కెఱిమలఘా పణ వస్త్రములఁగా
ప్రసరయి యుండొచ్చి మా నయులు రాజు మొగంబు నఁగొని యెల్లగా
నవల న తిఁము సుఖిల్ల లఱఱఱ గతి నెఱిగి నగ.

చ. పరిజనంబు బుగం ప్రభుంబున నేర్చి యుని జుంక యారదా
ళిక మిక్కించుకొని ప్రాంత కౌసల్యంబు బయిందయినరిగిన.

క. మదిరావతిఁదొడ్డి నిబి
మదిరావతిఁదొడ్డి నిబి

మదిరావతిఁదొడ్డి నిబి

నది రావతిఁదొడ్డి నిబి

చ. ప్ర. ల్లుండు నంత బుద్ధి నవ రియుండు మంత
వహించు నంత్రయ కెఱిమి నగిరి తుంత్రయ
తెలివయ్యె వదిలి వచ్చితి మా నల్ల యంత
రంగంబుల ఉ

త. రావతిఁదొడ్డి నిబి

కుంజేకుంజే ననిన వాని సబ్బాని తవదనుం
రెగురు నిట్లు నియె.

ఉ. పవనితా వ్రేలిస్త్రగతి కేగి న్నిహర్తృజయుండున
యోవరికేగి తల్పమున నొప్పము సుంసితి యొస్త్ర యోవరి
భూషణరకస్సగంధలబిషంబుకయె క్కతేజోరవప్రుతో
నావనబాత్రిమిత్తగతియం తయియున్నయెఱుంగవచ్చున

వ. ఎవ్వరుని నకుం రవల్లు నయిల్లనియె.
ఉ. వందగ నేర యొక్క వలవంధ దాగలగుంబుక స్సగం
బొంబుగల మున్ను తవబుద్ధికి వచ్చినవానిదం త్రి యొ
త్తం దలచోసి యిప్పునయ తండువరుంధనియుం తిన్నెఱు
నందనియనిచెండులమ నట్లులు నామోహిల్లు మానవ!

క. ఈవేగబాగు పెరితి
యొవిధము ననుండులు విహమే దలచోయో
బావమ వచ్చెయి రుతు
బావంబు న్నైర్వమింత వట్టు కెఱుఱుమో!

క. మాన నజ్ఞవశివేడిమి
యెనెఱుంగనెదో నుదగ నేరెఱితి తిరక
గ్లానిం గుతుమ మ మానిని
గానె రక యున్నదవఁ గలదాదాత్మ!

గీ. శంఖవంశం బునొవచ్చి యురది పొంత.

మన్మథుడొకరును సెంకెత్తు మందుఁజూచి
యొట్లములరంగజేరుచోనొక గజంబు
విడివడఁగఁబున మమఁజాపవీరఁగదసి.

క. కరిటెఱిగె శ్చరుఁ బాపిన

విరహమునకు నొచ్చి వీరవేడురనై యా
మరుఁడు థగ వైన విష్ణున

నురసెదని నది మొదలుగా నుత్పలనయనా

క. నావుతు మ (బ్ర)య గామది

బూరించి ముసుంగు పుచ్చి బూరవం బలరడి

నీవల్లు భుంతు నేనని

నా వ్రత్రాంతంబు పైపిన దెలిసివ సడి.

క. త్రొగను తాపముఁ బాఁసంగ

నయన ననుఁగెఁగిరి యాత్మఁగరయడి

బూరితెరు నాద నఁ గనుఁగూని

యంగ నయ్యట్ల నునుఁబొక నతి మృదువు గి యిడి.

క. ఈమదిరావతి తల్లియ

నామఁదలఁదొడఁబుట్టినాద (రచ్చ) గుల్డి

మామీ ను నాళ్లుఁ జెండ్లికి

సేరుదును నవచ్చి కంటి నిచ్చుచి నిన్నుకి.

వ. అనితె ప్పిన నత్తు త సంత వచ్చి తరంగుల నైపుచి

రావజీతకర్తాణి నిమిత్త మదిర రావ నమత్త పరిజ
 నప్రతివర రావ రంధ్రుల వంశం వస్తుతి ననియె
 బ్జినను శ్చిం గుమ నీప్రొత్తకదలి యెత్త ఆయల స్తు
 త్త లమై యెండుండర వికాని కరా తారమార్గం బున
 నశ్చుర దేం బియ్యమైందేవరూరా వి క్షేత్రాన్ని
 లమై తివనియె బ్జిన నశ్చుర రావ రంధ్రుల మత్త
 యెస్కె దదనంతరం బున బ.

క. ఆ నరదాం యశుః రత్నాని
 నీలకంఠేఽపార దూరమేఽ నియంత్రురసి
 కౌశలనమంబు నదర్శా
 సౌఖ్యంబుఁ గల యెడఁజేరఁబనియెరు నుత్తే.

క. పరమేశ్వరితతి భక్తిని
 నర బలి యెవరింబ వస్తునతి రంజితులద
 స్తరవ యెడఁ గల రత్నాని
 నరు ల విరి విజృంభిం గరావలూ దూరావలూని

క. బుద్ధున్ది కుంతు వ సంతమ
 వద్దనేల శ్రావ్య నఁగూని వసుధాబీజం
 తద్దానం బుంతులు మను
 విద్యా? గుణా తమ నాత్మ విక సిల్లం గడి

క. తనమంబ్రయఁ దా నునువా.

హానముల వైదిగ్గచే?

మెకమిని ఎలాగిం.

గనముల సెనరించి యపుడు పునముద మొదవ.

వ. తివంతు నుండొ నును, సమం బిట్టా పొం యనం
బు చిచ్చి దేవతి సాంష్ట్యం గదంతప్రకాశం బులావరిం
చ శీతల తరుణ్ణాయ నా నీనువై యుల్లం సంబు నన
తంతరు గం దమ వ్రత్రంతం బెరింగిం పందతనంత
నంబవసంత ముండు కరయు గంబులు మొగిచి మహా
కాంతున కిట్టనియె.

క. భూరమ ఐనిన్మదేతమమ,

భూరాంబవి లానఁదిరుగఁ గాందలుబాగున్
క్రూరతమీటఁగ నొక బే

మరిద్ద సంబవహరించ నతఁ డాతు రుండై

క. మొఱపెట్టం గలిదెత్తుని

వెరవం తయలుఁబాసి బాణరవిద్రులనెల్లన్
సంజుహారియౌ తఁడెం తయి

వెఱఁగందఁ గను మ్ముతెల్లదె సమె నఁ ను ఁయిన్

వ. ప్రత్యంత సంజుహరియన నతండు వినతుండై వాస్తవి
వలు విద్రంబులం గాని యాడి మదనోల్లా సంబు
న తనపురంబు నక్షరాత్మా నిచోయి యుపరిరథ

నంబుల్లిజ్జిసంభావించె, నప్పురంబులు వలువెడవి నో
దొన్నదంబు.

సే. శుకుడైన నవ్విటు జూరెనులఁ జూరెన
భంగంబుమొందు దన్నకునిచేత
జో? సుడైన నప్పురిచెలువలఁ జూరెన

? మరు? భావసంభవునిచేత
శరజన్ముడైన నప్పురికొమ్మెనులఁగన్న

రాగంధుఁడగు రతిరాజుచేత
వరదుడైనను నన్నగరవంతలంగన్న

మదనాంతరుండగు మదనుచేత
బ్రహ్మవర్షియులకు నెల్లువాయుఁడెల్లు
వివిధనియమంబులకు నెల్లువోడు కౌఁబ్బు
మహిమ భోగంబులకు నదిమందిరంబు.

స్త్రీ. వరదానందసప్తరము.
వరదానందసప్తరము.

వరి వరి కౌవరి నృపవంశంబు
స్త్రరబంధుని ప్రముఖ సకే నట మునముఖ

చతుశ్చరంబుల పొరువంబు
లాంఛనంబులు బాప్తులు పంపి

పైడి పన్నెండు పల్కులై యు.

నిలువు బుద్ధులు గల యలయు యాలలు వంస
తూర్తి కపం న్నులు దామ తెరలు.

సార మ్మగ మద కర్బుర మంద నములు
లలిత జనాం బరాదులు పంబుపు విగిలి
వెలుపు మోడు మనోహర శ్రీల మెఱసి

యొత్తు ములు వారకొమిను లప్పురము న.

వ. బ్రహ్మ మనోహరంబై యొం జ్జు నజ్జురంబుననుం
తి యొక్క నారంబు శివంబు యంబున కరిసి రూపణియ
ను నర్తకి న్నీత్రంబు సూమముత నయ్యరి గననస్యల
గనుంగని యంగ మి యత్ర శత్రు తన యను రక్షివె
ప్పి నారాధి కి దూతి కంబు త్తొంబున నది వత్తింబుతో
త్తొని పోవం దత్త దనంబు నకుం జనిన నది యను రాగం
బుననా తొడి యచ్చప్పు భాగంబు లందసిలి.

రీ. మెచ్చు దువట్టంగ, చెర ముదల నెవరు డప్పు గాకువే
యి మైతమన్త నం దుకానన దొవయి ధురు డువ్విత్తు
యిల్లి నయి గిసె జ్జుకాను నెందును బాయ బెక్కొనత్తుల
నప్పు పట్టి నన్మఁబ్రయగార గబాబు విజ్ఞానంబున

క. వర వర కనాంతు నాంబు కి.

గడునూ త్త ములైన రతుల గా తు కమె డవ
బడతి యలరింప నొక్కెడ

బా డిబి తి త్రో ^థ డ్డయియం పు వంపిరి ప్పెల్.
 వ. నిరం తరా ను మోదంబున

జీనంబులు జోరి జోరి.

- క. ఈ పసిది బాళరి యును నను
 రూపిసి బాపంగ లేక కుతిర వసు కరే
 యా పంపాత్మిక నిశ్చల
 గావాలి మొ నర్చువలయు లాటి దోష్టమునన్.
- క. రూపిసి నాకుంకిది
 యా పోలఁతుకఁబాపి యుట్టి అతి వలచెడన్
 మోపింసు క్కొనుచు జ్ఞాన బన్
 విషంబు నీట లానవలయు నన్.
- క. మోయకొక లాగాన గల్గును
 2. మాయ ముంటి యను నెను జూక్ష్మ కళమునన్
 లేని బావ లేక వని లా
 వైచిన నాక కావలె తగున యుచు నన్.
- క. అంగంబు నీట లాన ము
 నింకి న బాగ క్కె తలుచు యును నెటి బతి యు నిం

తం గ వశదబధి సెకమా తు
తం గ మయతాక్క న నుచేర్క వవ కము న్న.

3. ఆ యే ను గు తా క్క ను బా
వాయుగ ము నం బట్టి తేజ్జియెక్కియ గ్రము నందే
నాయ తరం శ్రమలు గా ను ను
పెరియం బు నలూ ను సొబ్బియివలం ను తత్వై.
వ. కాంత తదవు నకు నే దేదె కయి న్న త నాదం తివళెబ
రం బు నదీవే గం బు ననం బు నిద్రా నం బు సొబ్బిన
డి బి క్కమ వాగ జంజె చటనుండి యెయిప్పుట కేగుదెంచి యా
తాక్క నెజాననాయ తవు డారపు జం చువు న్న వక్షింబి కాణ
చెక్కతు ప్పిడ జం ప్రమణ మెంతయు డాని ప్పంగ నే నె నత్త ట్ట
తెక్కలు వీను మొంతల నెరింగితి కా నమ హరి గాయ గాన్.
వ. తింత నమ్మ వారీ జం గ మంబు లంకా జ్జీవం బునకుం
బూరెయ నప్పు తక్కరి వళే బరం బు ప్రిదిలిధరం బడిన
నేను ను బ్రోరన నందుల వెదలి తలచరయల వరించుకొని
యన్మెలవు వాని నలుదిక్కులం జూచు చు నరుగన
త్తంత కాంతుండు డై తుస్లు గాన దల రు గుదెంచి న
స్సం గాం బి నేవు నరుంతవు ఇది లంకా నగరం బు ఇప్పుట
కినీవు వచ్చుట యున్నె లవని నే ప్పి యొప్పు నేలిన కరుణాంబి
మూషగా విశ్రిష్టగాం గాను పంచె దెచ్చి రమ్మని తోకుకొ

ని జోయి సము బంబుచేసి ననాపెరి లస్కరిండు
బాలక గరుడం చి సన్నతుంతనైన నన్ను బ్రసన్ను
లొక నంబున నిలిక్కించి యుక్తకుండ వచ్చుతనియె
తిగిన నంతలున నయొక్కయలక్తిఁ బూతగాంబి కరం
బులు మొంగితి.

స. (౧) న పు బంబూ ద్భీషమున మహోల్లాసమ
నంగనింజిందు మహాప్రసాదంబు.

నెలని యందు లరమాభీకుంతు నుద్భక్తి
వరదామమున సేవకు లకేల్లె

వరమువిష్టు మునున్న వారతమ్ముకుందుని
నత్సరి తప్తక్తి నేనాశ్రయించి

దేవత భీషణాశేవరఁ గారముపు

ఇష్టమునాకు నిమ్మని యెత్తి పేర
దేవసన్నిధి నిద్రింప చివ్వుమకెయి.

సేపుతో ననుడఁగి గాని వచ్చెయి పట్ట నితిరి.

నిజీలనా గవతాఁగి నిన్ను గాడఁ

బరప్రభుకలు గాం చిన ఫలముగఁడె.

వ. ఆని న సేంతయు నంతన్న సిల్లి కనకరత్నములు
బులగు సుందరములు చం గుణము వక్రింబులు
గంధాంబులం బులు దేర్చులని యంచుభీష

నకు నకు బింబు ముఖంబు బింబు వీధివారి
 బరావరణమాల్యాల నవతిమితవ నకుంబు
 సెంసరి యింపురుద్దెత్తులంబింబి వనిని వస్తునం
 తానంబు నువ్వుయింబి మద నోరూ నోరం
 బున మీరంబు నకుంబు తరంతని చింతింబు
 వారం నన్నంగాని వచ్చి యన్తగంబు చేరు
 వను నాచి మగుతనరు గన త్తరితమ బాయత్తు
 త్తుంర నై నాకిచ్చినదనంబు సెక్కు కందు వదాని త
 త్తు కాంబు.

చ. కరమంబుల కంబు చ ప్రమంబు కైకాని కంబు నరత్తభూషణ
 త్తరమంబుల (దాల్చి) నూతనవికాసమున మెయి నిష్పతిల్లుగా
 సరని జనాభుష్టిని కంబు యంబు ననేను రూపిని
 వరసదనంబు నొప్పు లయి వారిని వేర్వేలు నిష్పాద్యుగన్.

క. వనజాత్ముడు వచ్చె నటం

చ. ను మోదము తారిత నది యు నప్పుయి సొప్పా
 గనమ స్మృతులని నరింబున

గని నాచేరి జిక్కిరనుమఁగొ తుకమె నగన్.

గీ. నేడు పెరుదలుగ వరియింతు నిన్మనింక
 మెరులఁజేరంగ ని? గను ల్లనె
 పుష్పకామలయన్ రత్రిజ్ఞాంబియలంక.

మ కరదం శ్రు యుఁజెక్కి నామాయఁ దగిలి
వ. బిట్టిరి త నంత నా క్కనాఁడు. - - -

- - - ద న మూఁడు నువేఁడుకొనియ
ది యిట్లు నియె

క. చి కారంతని న్నువేఁడెద
నారకమునకు బొందితాన ననునను పడదే
నికారతుఁడు త్రికారంతుని
నీకారం తము నందువేడియే త్రియశైవ్యం.

గీ. అనుచుఁబతిల్లిం చుటయుఁదనయ మ్ముమాంట
నాకుఁజెప్పిన నేనెమ్మనము ననగుచు
నమ్మకరదం శ్రుఁగా మనోయంగఁదలఁచి
దానిఁబలిచియే నిట్లంట మనవేండ్ర!

సీ. ఎన్నియే కాదశిసేంతయు నిష్ఠను

సల్పనదానంబులు నల్ప నీవు
పెడతలఁజేంపల నతునెత్తి మూడట
నైదు గూడక ఓలుండుగల్గె గాఁగ
తలబూకేత గా విన్నతనుపులు సోయక
సింధూరమునలంది పోకనాక్క
యదిదంబు పూనిదిసంబరవైరాంతి
నిచ్చెనఁదెప్పింప నెక్కితాత

నాదుగుదివొంతఁజొలనున్వత్తిఁద్రోయు
తొరగఁ స్తంభమెక్కియె రాజుల నెలుగ
మంత నెన్నెనపుష్పిరిబయిం బులువిద
యెల్లువై నడచెఁగెదవలెం రాశిరి శి.

వ. అనుచుచే శ్లో ప్పినయఁజూచుచున్న పులుకులుని
సూరిబడిసి జెవుతపరా యాజ్ఞావైయెల్లువై చిత్రలు
విననెడు మహామహావతనంబు నానెమటమంతుం
ని పరికివా యగాన మంత నెను

పెదతి వచ్చి తొలుగు

యరని యెల్లువై గానకయనియా
కాశవాణి పలుకు లుగానిశ్చయంబు,

క. మాన్త్రములు మోడ్చి శాంతి
స్పృశ్యకమంత్రములనెలు యవంతులుగా
కన్య పుష్పము

స్మృతిచేయంగనత్వరాత్రునుగుండులున్

వ. త్రింతవమున్వరే వృరునెలుంగకుండఁదొరగం
స్తంభంబునెక్కియెన్వమకరదంష్ట్రయయనవసరం
బున.

క. స్తంభాగ్రతలముననునం
స్తంభంబునలబవను పేడఁదల్లూరపతి హాళి

గుంభానై నురుకుదునా

యంబూరువనయనయనుచు నతిరావయనన్.

వ. ఎలుంగిడి న నయ్యెలుగువినియి య్యెరియ మహా
 మారీనా పగులను నమ్మ శో సులు మస్తం కన్ద్రం
 మా స్తు వై ప్ర స్తు తిం ద్రియ నోదేవమా కేర నంబు
 లుల్లంఘంక మా విరాఁడలంఘింప కేమ వల్లు
 మన్నిపుమనుచునుండ నైరింప వేక మతరదంష్ట్ర కంపం
 బునిం దుచు మఱి యెనఱి.

క. పరుమం బరుదు దనంగం

బడకు పరకు మనుచు వారు బాతెచ్చింపంగా

నెడపనిపలుకుల మెరితయ

గుతిప్రతిరావమను త్ర వణియెను ముల్లె.

క. తెలతెల వారి నఁ జారులు

గలవారం దలును జూచి కలవల నగుగా

బలు ననుచుండుల హృదయ

యలపై నాజంతనా లియిల్లె రయియు నన్

వ. ఎని : శారంపు బి యి యి మ గంబు నఁ బతిరా
 బ్బుగొని నమం ద్రా నంబు న రూపిసి తానని వు త సుగం
 బులను బ్రవీంభా మను నింత.

క. క మ లా క లఁత న పతిరా

త్ర ము గాఁద నమంత్రి వరుఁడు వఱసి ననిజమై
న మ హాపురిను న్నాఁర

త్రమితోన్మత నసురుఁ జగము లాఠదొడసి నన్.

క. ఆ ~~జ్ఞా~~న్మ య విని తత్పతి

వీవనిమది నిశ్చయించి యిచ్చయలరఁగా

నా వనితారత్నమునకు

నా వృత్తాంతంబుతెప్పినం త్రి యమె సఁగన్.

క. ఎనున్న పుఁగదలి య

మౌనవపతి పురికిఁబొదమం యను వ్రతున

మౌనిని వహకలులు న

త్సానందము శుంచి సకలజన మట్లగంగున్

తె దేవరగావనార్థిఁ బునరేరఁగ నొక్కతనంబులొగిరి

తావళినన్మదాంకి ననుదగ్రతనందలుకెన్నిరూపువై

చేవదలిర్పబర్హమునఁజేం దఁతాఠంగినబంధుల న్నేసన్

వేపురఁ గుర్చితెచ్చికరు వీరదలిర్పఁగఁబొట్టుముట్టినన్.

క. తెగి యెనుఁడు నుమఁదాఁదఁగిన

బగగాని బర్హమాతికొల్పిపైఁబడి కాందరి

తగఁగఁగఱచలు కఱచెయ

— నెగయకయును మెలఁగమరుక నీకయదిమి నన్.

క. చెట్టు పరియుండ నొక్కట

బట్టని గళ బద్ధుఁడైన బ్రాహ్మను సొమ్ముచే
ముట్టదిగాని యచ్చోట కి

బట్ట కొను మువచ్చురిపుడు బలియించుటమే

వ. అంత నరబ్రాహ్మరిలు చ్చోట కి ' వర
విచ్చేసి తివని నతని తనంతువచ్చింత రం గుండ్ల బ్రహ్మ
భూతుల వల నుం గనుంగాని నేడెట్టి పుట్టిదివ
సంబగు నేయని పతికి వసంత ము వల నుం గనుంగాని
వలయు భువవర్షంబు లంగొని చనికి రంత పవయ
ముట్ట కెని మనసొమ్ముల తోతరుంపి గొంగాని
తెంతని నన పరిమిత పరివారుండ్లై త్రొక్కరారు
లతొడతరండెట్టి నవరల్లయంబు ముట్టజొని

చ. ఆమితకిరాతవీరుల గ్రహింతుని పాతికబుచ్చు
జూరు నడి

రమణిని వర్ణనయ మగరాజిధనాదుల సంవిసాదపర

త్రములగు పక్షులొక బరరాజ మనోహరతనకం వళి
ప్రమదమెలర్చగైకొని ధరావరుసేవికి వచ్చు రంత బడి

కా. తారానాయక బంబరత్తు కల శీతారాశి నిర్భుధా
సౌకాంత్యంకషదుగ్ధవార్ధి లహరి సంతాన నిత్యప్రభా
పారం పర్వపరా భవారభట కుప్రంగల్గు ~~సంతాన~~
భావప్రకాశ

వరిరక్తేణి పరిష్కృత రజిలదినా వంశీంధ్రకుంభస్థలా!
 క. శ్రీ రామాయణాచారత
 పరిరంశరసుంక్తి మంర్మపద్మత్ర ముఖర
 పరిరపురాణా విలాసన
 సరిరవమతిథస్య! మంత్రగణ ముంధ్యనన్య!

మూలం.

శరద మృతమయూఖా శ్చ ఘటేజ్ఞో యుంగం!
 వరిరవరిపద పద్మధన్యనన్యం తరంగం!
 సరపజి న యవిద్యనన్యకీనాత్మరంగం!
 పర బల తిమిరాశీజం జనోద్భవం తంగం!

న ద్భవం.

బ్రదిశ్రీ మద్వైస్యైలకంఠ సురరనామంత్య
 పుత్రీ వారిత సగాత్ర పవిత్ర సుకవిజన మైత్రీవి
 థేయ తిస్త్వయా నామాథేయ ప్రణీతంబైన షాత
 శకుమార వరిత్రంబు నందు ద్భితయాత్మసమా

7
 Ramesh Reddy 1919-20 from a son.
 of V. Raghavadasaiah, Madras

